

เทศบัญญัติ

เทศบาลตำบลชะมาย

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๕๖



เทศบาลตำบลชะมาย

อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะมาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากเขตพื้นที่เทศบาลตำบลชะมาย ได้มีราษฎรอาศัยอย่างหนาแน่น และเป็นพื้นที่ที่มี
ความเจริญทางธุรกิจอย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคต ประกอบมาตรา ๗ มาตรา
๒๙ มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้อำนาจไว้ให้กระทำได้เพื่อ
ประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและ
เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์โดยกำหนดให้ส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขต
เทศบาลตำบลชะมายเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือ
ปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาดหรือไม่เกินจำนวนหรือเป็นเขตที่ปล่อยสัตว์บางชนิด
หรือบางประเภท ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะมาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติตำบลของเทศบาลตำบลชะมาย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบมาตรา ๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลชะมายโดยรับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชะมายและผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงได้ออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับตำบลนี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะมาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะมายนี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชะมาย เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลชะมายแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัติอื่นๆ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะมาย เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๔๓ และให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

๑. การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตแล้ว

๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๖ ในเทศบัญญัติตำบลนี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยอยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือที่เลี้ยงสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชะมายหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๗ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลชะมาย เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

๑. ช้าง

๒. ม้า

๓. โค

๔. กระบือ

๕. สุกร

๖. แพะ

- | | |
|-----------|------------|
| ๗. แกะ | ๘. ห่าน |
| ๙. เป็ด | ๑๐. ไก่ |
| ๑๑. สุนัข | ๑๒. แมว |
| ๑๓. งู | ๑๔. จระเข้ |
| ๑๕. นก | |

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องการควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่ของเทศบาลตำบลชะมาย

ข้อ ๘ นอกจากเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

๑. จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

๒. รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๓. กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

๔. จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน

๕. ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

๖. ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดห้าม

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เทศบาลตำบลชะมายทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์แพทย์

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลชะมาย

ความในวรรคหนึ่งมิใช่บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตน มิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๒ เมื่อเทศบัญญัติบังคับใช้ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ ในสถานที่ประกาศห้ามของเทศบาลตำบลชะมาย

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ใดฝ่าฝืนปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่กำหนดห้ามตามข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์เลี้ยงนั้น ไปกักขังไว้ในสถานที่กักสัตว์ ชังสัตว์ หรือสถานที่อื่นใดที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๔ เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักขังไว้ตามข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลชะมาย แจ้งผู้เป็นเจ้าของสัตว์นำหลักฐานมาขอรับสัตว์คืนไปภายในกำหนดไม่เกิน ๕ วัน

กรณีสัตว์ที่จับนำมากักขังไว้ เป็นสัตว์พาหนะหรือสัตว์ที่กฎหมายกำหนดให้มีตัวรูปพรรณสัตว์ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ ฯลฯ ผู้ขอรับสัตว์คืนจะต้องนำหลักฐานดังต่อไปนี้มาประกอบเรื่องราวขอรับสัตว์คืน ดังนี้

- ๑) สำเนาทะเบียนบ้านผู้ขอรับสัตว์คืน
- ๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับสัตว์คืน
- ๓) ตัวรูปพรรณสัตว์

การคืนสัตว์แก่ผู้ขอรับคืน เมื่อผู้ขอรับคืนมีเอกสารหลักฐานครบถ้วนตามกำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะพิจารณาคืนสัตว์ที่จับมากักขังให้แก่ผู้ยื่นคำร้องขอรับคืน อำนาจการอนุมัติเป็นของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยไม่รับผิดชอบต่อกรณีผู้แอบอ้างเป็นเจ้าของสัตว์แต่ไม่มีเอกสารหลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของ และไม่ได้นำมายื่นเรื่องราวขอรับคืนตามที่กำหนด ให้มีการเรียกร้องและดำเนินการชั้นศาลด้วยตนเอง

ข้อ ๑๕ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจับมากักขังไว้ กรณีเจ้าของมาขอรับคืนไป เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าเลี้ยงดูเป็นรายตัว ดังนี้

๑) ช้าง	เชือกหนึ่ง	วันละ ๑,๐๐๐ บาท
๒) ม้า ล่อ ลา	ตัวหนึ่ง	วันละ ๒๐๐ บาท
๓) โค	ตัวหนึ่ง	วันละ ๒๐๐ บาท
๔) กระบือ	ตัวหนึ่ง	วันละ ๒๐๐ บาท
๕) สุกร	ตัวหนึ่ง	วันละ ๑๐๐ บาท
๖) แพะ	ตัวหนึ่ง	วันละ ๑๐๐ บาท
๗) แกะ	ตัวหนึ่ง	วันละ ๑๐๐ บาท
๘) ห่าน	ตัวหนึ่ง	วันละ ๕๐ บาท
๙) เป็ด	ตัวหนึ่ง	วันละ ๕๐ บาท
๑๐) ไก่	ตัวหนึ่ง	วันละ ๕๐ บาท
๑๑) สุนัข	ตัวหนึ่ง	วันละ ๖๐ บาท
๑๒) แมว	ตัวหนึ่ง	วันละ ๕๐ บาท
๑๓) งู	ตัวหนึ่ง	วันละ ๕๐ บาท
๑๔) จระเข้	ตัวหนึ่ง	วันละ ๓๐๐ บาท
๑๕) นก	ตัวหนึ่ง	วันละ ๕๐ บาท

ข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่รับผิดชอบต่อการที่สัตว์ซึ่งจับมากักหรือขังไว้ต้องตายลงระหว่างการรอการขอรับคืน ไม่ว่ากรณีใดๆ ไม่ได้ทั้งสิ้น และซากสัตว์นั้นหลังจากผ่านการตรวจพิสูจน์ซากแล้วจะทำลายทั้งสิ้น

ข้อ ๑๗ ในกรณีพ้นกำหนดการขอรับคืนตามประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่ปรากฏเจ้าของหรือปรากฏเจ้าของ แต่ขาดเอกสารหลักฐานตามกฎหมายที่จะอ้างความเป็นเจ้าของขอรับคืนไปได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการประกาศขายทอดตลาดสัตว์ที่กักหรือขังไว้นั้นตามข้อ ๑๑ เมื่อขายทอดตลาดแล้ว ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูไว้จากจำนวนเงินที่ขายได้เหลือเงินสุทธิเท่าใด ให้คืนให้แก่เจ้าของที่มีหลักฐานมายื่นเรื่องราวภายหลังกำหนดประกาศให้รับคืน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่า ๓๐ วันนับแต่วันหมดเขตประกาศให้รับสัตว์คืนไป

กรณีมีการขายทอดตลาดสัตว์ที่นำมาหักหรือขังไว้ให้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ผู้ออกตัวรูปพรรณ สัตว์ ทำการออกตัวรูปพรรณให้แก่ผู้ซื้อและสำเนาเก็บไว้เป็นหลักฐานจำนวน ๑ ชุด กรณีเป็นลูกครอกที่ ยังไม่สามารถถอดตัวรูปพรรณได้ ให้ออกหนังสือรับรองให้ตามระเบียบฯ

ข้อ ๑๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลชะมายรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้


ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงนาม)



เห็นชอบ

(ลงชื่อ)


ร.ต. (ชื่อ) ...
ของผู้อำนวยการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช